

# РЕШЕНИЕ

№ 2249

гр. София, 26.04.2012 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,** в публично заседание на 06.04.2012 г. в следния състав:

**ПРЕДСЕДАТЕЛ:** Пламен Горелски

**ЧЛЕНОВЕ:** Антоанета Аргирова

Мирослава Керимова

при участието на секретаря Ц.Митакева и при участието на прокурора Я.Димитров, като разгледа дело номер **15** по описа за **2012** година докладвано от съдия Мирослава Керимова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от Административно процесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на Комисията за финансов надзор /КФН/ чрез зам.председателя срещу решение от 06.10.2011г по нахд № 14 982/2011г на СРС, с което съдът е отменил наказателно постановление /НП/ № Р-10-433/05.04.2011 г., издадено от заместник - председателя на Комисията за финансов надзор, ръководещ управление „Застрахователен надзор“, с което на Застрахователна компания [фирма] [населено място] са наложени десет имуществени санкции в размер всяка от по 1000 /хиляда/ лева, на основание чл. 319 ал.1 т.2 от КЗ, във връзка с чл. 317а, ал. 3 от същия кодекс. Претендира се отмяна на обжалваното решение като неправилно и незаконосъобразно. На първо място се сочи, че съдът неправилно е приел начин на броене на срока за закъснение, който не отговарял на законовоопределения. На следващо място се твърди, че ЗК [фирма] е застраховател по смисъла на чл. 8 ал.1 т.1 от КЗ, който е субект на нарушението по чл. 317а ал.3 от КЗ във вр. с чл. 294 ал.4 вр. ал.1 от КЗ. Излагат се допълнително възражения, касаещи целта на законодателството в тази насока и възможността за реализиране на надзорни функции. В съдебно заседание, касаторът се представлява от юрк. Г., която поддържа жалбата.

Ответникът по касационната жалба –ЗК [фирма], редовно призован, в съдебно

заседание се представлява от юрк. В., която възразява срещу наведените доводи за незаконосъобразност на решението в отговор към касационната жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура прокурор Д. намира оспорваното решение за правилно и законосъобразно.

АССГ в настоящия касационен състав, след извършена служебна проверка за допустимост на касационната жалба, приема същата за допустима като подадена в срок, от активно процесуално легитимирана страна, срещу съдебен акт, който подлежи на контрол за законосъобразност пред настоящия съд и съдебен състав.

Съгласно разпоредбата на чл. 63 ал.1 изр. последно от ЗАНН, решението на РС подлежи на касационно обжалване пред административния съд на основанията, предвидени в [Наказателно-процесуалния кодекс](#), и по реда на [глава дванадесета от Административнопроцесуалния кодекс](#).

Съгласно разпоредбата на чл. 348. (1) от НПК: Присъдата и решението подлежат на отмяна или изменение по касационен ред: 1. когато е нарушен законът; 2. когато е допуснато съществено нарушение на процесуални правила; 3. когато наложеното наказание е явно несправедливо.

Съгласно разпоредбата на чл. 218 ал.2 от АПК: За валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон съдът следи и служебно.

При извършена служебна проверка за валидността и допустимостта на решение от 06.10.2011г на СРС по нахд № 14982/2011г. АССГ приема, че решението е валидно и допустимо.

В касационната жалба не се правят възражения за допуснати от РС съществени процесуални нарушения.

По наведените в касационната жалба възражения за неправилно прилагане на материалния закон, касационната инстанция приема следното:

Заместник председателят на КФН, ръководещ управление „Застрахователен надзор“ издава наказателно постановление № Р-10- 433/05.04.2011 г., според констативната част на което ЗК [фирма] е представила в КФН информация за сключени застрахователни договори по задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите по реда на чл. 294, ал. 4 вр. ал. 1 КЗ със закъснение по-голямо от това по чл.317а ал.1 и ал.2 от КЗ, с което е нарушена разпоредбата на чл. 317а, ал. 3 от КЗ.

Съгласно същата разпоредба, когато информацията за сключването на застрахователен договор по задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите е представена със закъснение, по-голямо от това по ал. 1 или 2, се налагат наказанията по [чл. 319](#). Разпоредбата на чл. 317а ал.1 от КЗ препраща към чл. 294 ал.1 и 4 от КЗ и говори за застраховател, който е предоставил информация за сключен застрахователен договор по задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите след установени в чл. 317а от КЗ срокове за това. Според РС, законодателят изрично е предвидил при осъществяване на застрахователна дейност съгласно КЗ, задължение на всеки застраховател, който предлага задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ за автомобилистите при условията на правото на установяване или на свобода на предоставяне на услуги, да представя в КФН информация за сключените и за прекратените застрахователни договори в посочените в закона срокове.

Касационната инстанция излага в тази насока следното:

Кодексът за застраховането в чл. 8 ал.1 дава легална дефиниция на понятието „застраховател“, като според същата разпоредба: застраховател е: 1.акционерно дружество, кооперация, както и застраховател от трета държава чрез клон, регистриран

по Търговския закон, получили лиценз при условията и по реда на този кодекс; 2. застраховател от друга държава членка при условията на правото на установяване или на свободата на предоставяне на услуги. Безспорно ЗК [фирма] е акционерно дружество, регистрирано по ТЗ и получило лиценз за застраховане, като се определя като застраховател по смисъла на чл. 8 ал.1 т.1 от КЗ. Чл. 294 ал.1 от КЗ въвежда задължение за всеки застраховател, който предлага задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите и/или задължителна застраховка "Злополука" на пътниците в Р. Б. посредством установяване или при условията на свободата на предоставяне на услуги, да представя на Информационния център ежеседмично до втория работен ден на следващата седмица справка за сключените и за прекратените застрахователни договори към края на предходната седмица. Стои въпроса дали субект на това задължение е всеки застраховател - и тези по чл. 8 ал.1 т.1 и тези по чл. 8 ал.1 т.2 от КЗ или когато борави с понятието всеки застраховател, кодексът в този текст има предвид всеки, но всеки, който предлага задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите и/или задължителна застраховка "Злополука" на пътниците в Р. Б. посредством установяване или при условията на свободата на предоставяне на услуги, а това са само застрахователите по чл. 8 ал.1 т.2 от КЗ. Стриктното прочитане на текста обосновава втория правен извод. Според настоящия касационен състав на АССГ, субект на задължението по чл. 294 ал.1 е всеки застраховател, който няма седалище или място на стопанска дейност на територията на РБългария, но действа като такъв при условията на право на установяване или свобода на предоставяне на услугите /съгласно принципите на правото на ЕС и Договорите за Европейския съюз и за функционирането на Европейския съюз – чл. 8, ал. 1, т. 2 от КЗ/. Българският законодател за последните е наложил по-строги санкции и засилен контрол и отчетност пред съответния надзорен орган като е възвел по-стриктни разпоредби и съответно отделни санкции за тези лица. В настоящия случай, ЗК [фирма] не упражнява дейността си при условията на чл. 8, ал.1, т. 2 от КЗ, следователно и неприложими към него са изискванията на чл. 294, ал. 1, съответно на чл. 317а от КЗ и неправилно административния орган се е мотивирал с наличието на такова нарушение. ЗК [фирма] не е субект на нарушение по чл. 317а ал.3 от КЗ, тъй като не е субект на задължението по чл. 294 ал. 4 вр. ал.1 от КЗ. Предвид становището на касационната инстанция, че АД не е субект на нарушението, за което е наказано, АССГ приема, че не следва да се произнася по останалите възражения в касационната жалба, касаещи съставомерност на деянието, доказване на фактите в състава на нарушението, броенето на сроковете и процедурата по издаване на НП. СРС в обжалваното решение е приложил правилно разпоредбите на материалния закон, поради което е постановил законосъобразен акт, който следва да бъде оставен в сила. Воден от горното и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, в настоящия касационен състав

### РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 185 от 06.10.2011 г. по НАХД № 14 982/2011 год. на Софийски районен съд, НО, 11-ти състав  
РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

Председател: .....

/Пламен Горелски /

Членове: .....

/А. А./

.....

/М. К./